

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
—
ΓΡΑΦΕΙΝ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμεν· τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Σ. Βουτ ρᾶ, Γ. Ν. Σακεδᾶκι, Κ. Γ. Ζηοίου καὶ Ι. Μ. Δαρδερῆ, διευθύνοντος

ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ

Μετά τὸν θῆλον ἔρχεται ἡ πατρίς εἰς τὸ ὄψος τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης ἡμῶν, ὅπως δὲ τὸ ὄνομα Ἐκείνου, οὕτω καὶ τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος δὲν πρέπει νὰ λαμβάνεται ἐπὶ ματαιῶν.

Πολὺ δὲ περισσότερον δὲν πρέπει νὰ περιβάλλωμεν τὰ συμφέροντα ἢ τὰς ἐχθρότητας, τὰς δρέξεις ἢ τὰς ιδιοτροπίας ἡμῶν μετὰ τὸν μανθῦν τῆς φιλοπατρίας, ὅπως καθιστῶμεν αὐτὰς ἐπιβλητικώτερας. Τὸ μέγιστον στίγμα, ὅπερ ἡ ἱστορία ἐνεύλαφεν ἐπὶ τοῦ μετώπου τῶν σταυροφόρων, πρῆλθεν ὅχι ἐκ τοῦ πόθου τῶν σφετερισμῶν καὶ τῆς ὀργῆς, ἐπεὶ ὠδήγει αὐτοὺς, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἱεροῦ συμβόλου, ὅπερ ἠθέλησαν νὰ καταστήσωσι συνεργόν, οὕτως εἰπεῖν, τῆς ἀνιέρου ἐπιδρομῆς των. Ἐὰν ἔλεγον «ἡμεῖς τὸ θέλομεν» οὔτε οἱ πρῶτοι θά ἦσαν οὔτε οἱ τελευταῖοι ἐπιθυμήσαντες ξένην χώραν καὶ σπεύσαντες εἰς ἀρπαγὴν αὐτῆς. Ἀλλ' οἱ βέβηλοι ὠνόμασαν θείαν θέλησιν τὴν ἐγκληματικὴν αὐτῶν ἐπιχείρησιν καὶ ἡ ἱστορία τοὺς ἐστιγματίσει κυρίως διότι ἐκήρυτον ὅτι «ὁ Θεὸς τὸ θέλει!»

Τὸ τί θέλει ἡ πατρίς ἡμῶν πάντες μικροὶ καὶ μεγάλοι, πτωχοὶ καὶ πλούσιοι, ἀπαίδευτοι καὶ σοφοὶ τὸ γνωρίζομεν, διότι τὸ ἐδίδαξεν εἰς ἡμᾶς καὶ τὸ ἐχάραξεν εἰς τὴν καρδίαν ἐνὸς ἐκάστου ἡ ἐθνικὴ παράδοσις. Θέλει ἀγάπην. Ἀκείρον ἀγάπην. Τὰ ἄλλα πάντα, οἱ ἀγῶνες, αἱ θυσίαι, ἡ αὐτὴ ἀπάρνησις ἐκ ταύτης προέρχονται.

Ἀλλ' ἡ ἀγάπη δὲν ἐκδηλοῦται διὰ λόγων καὶ μάλιστα κενῶν λόγων. Ὅπως ἡ πίστις οὕτω καὶ αὕτη εἶναι νεκρά ἀνευ τῶν ἔργων. Φαντάσθητε ἤδη ὅποσον ἀποτρόπαιον θά ἦτο ἂν τὰ ἔργα ἀντεκαθιστῶντο διὰ λόγων καὶ μάλιστα διὰ λόγων ψευδῶν!

Καὶ ὅμως ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, καὶ παρ' ἡμῖν ἐπὶ τοῖς Ἑλλήσιν, ἐνταῦθα, ἢ ἐν τῇ ἀλυτρώτῳ, ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ, καταθέτοντες τὰ κίβδηλα ταῦτα νομίσματα εἰς τὴν τρέμουσαν δεξιάν τῆς πατρίδος. Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι μεταχειριζόμενοι τὸ ὄνομα τῆς οὐχὶ ἐπὶ ματαιῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς παραπλάνησιν καὶ ἐξαπάτησιν. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι οἱ περιβάλλοντες τὰ συμφέροντα ἢ τὰς ἐχθρότητας, τὰς δρέξεις ἢ τὰς ιδιοτροπίας των μετὰ τὸν σεμνὸν μανθῦν τῆς πατρίδος. Οἱ κρίζοντες «ἡ πατρίς τὸ θέλει», δι' ὅσα θέλουσι μόνον αὐτοὶ.

Ἐπαναφέρωμεν διὰ τοῦ λόγου καὶ τοῦ παραδείγματος τοὺς ἀνθρώπους τοὺς εἰς τὴν εὐθείαν ὁδὸν. Διδάξωμεν αὐτοὺς πῶς πρέπει ν' ἀγαπῶσι τὴν πατρίδα, πῶς νὰ σέβωνται τὸ ὄνομα τῆς, πῶς νὰ ἐκδηλώσι δι' ἔργων τὴν ἀγάπην των.

Δὲν εἶναι ἐγκληματῖαι κατὰ βίβλος πεπωρωμένοι. Εἶναι θυμάτα ὀλεθρίας πλάνης, ἣν φιλόστιργος διδασκαλία καὶ κατήχησις δύναται εὐχερῶς νὰ διαλύσῃ.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δεκάτη

(Ματθαίου Κεφ. ε' 14—23)

Κείμενον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ καὶ λέγων Κύριε ἔλθυσόν μου τὸν υἱόν, ὅτι σεληνιάζεται, καὶ κακῶς πάσχει· πλάκεις γὰρ πίπτει εἰς τὸ πῦρ, καὶ πολλάκις εἰς τὸ ὕδωρ. Καὶ προσήνεγκα αὐτὸν τοῖς Μαθηταῖς σου καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν αὐτὸν θεραπεῦσαι. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι μεθ' ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε. Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον καὶ ἴάθη ὁ παῖς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης. Τότε προσελθόντες οἱ Μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ κατ' ἰδίαν εἶπον· Διὰ τί ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Διὰ τὴν ἀπιστίαν ὑμῶν· Ἀμὲν γὰρ λέγω ὑμῖν. Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐρεῖτε τῷ ὄρει τούτῳ· Μετάβηθι ἐντεῦθεν ἐκεῖ, καὶ μεταθήσεται· καὶ οὐ ἐν ἀδυναμίᾳ ἔσται ὑμῖν. Τοῦτο δὲ τὸ γένος οὐκ ἐκπορεύεται, εἰμὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Ἀναστρέφόμενος δ' αὐτῶν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Μέλλει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπου καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται.

Σημειώσεις.

1) Ὡ γενεὰ ἄπιστος καὶ διστραμμένη—ἐναφίσταται πρὸς τε τοὺς ἀποστόλους τοὺς μὴ δυνήσαντας νὰ ἔχωσιν ἀκούσαν· εἰς θαυματουργεῖν πίστιν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀπιστοῦντας Ἰουδαίους. Ἡ ἀπιστία διέστρεψε καὶ μετέβαλλεν ἐπὶ τὸ χεῖρον τὴν ὁρμὴν καὶ κανονικὴν τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου καταστάσιν. 2) ἕως πότε—διὰ τούτων ἐκφράζει τὴν ἀνανικητὴν αὐτοῦ καὶ ἐλεγχον ἐπὶ τῷ ὅτι ἡ γενεὰ ἐκείνη δὲν ᾔθελε νὰ ἀρνηθῇ ἐκ τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ καὶ τοῦ παραδείγματος. 3) Καὶ ἐπετίμησεν—ἐπετίμησεν μὲν τῷ υἱῷ ἀλλὰ δι' αὐτοῦ τῷ δι' αὐτοῦ λαλοῦντι καὶ ἐνεργοῦντι δαίμονι. 4) Κατ' ἰδίαν—ἰδιαιτέρως. 5) Ἐὰν ἔχητε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως—ἵνα δηλώσῃ τὴν δύναμιν τῆς πίστεως, ἥτις καὶ ἐλαλίῃ οὕτως ὡς κόκκος σινάπεως ἐργάζεται μέγιστα. 6) Οὐδὲν ἀδυνατήσεται ὑμῖν—ἔχουσι τὴν θαυματουργὸν πίστιν πάντα καὶ τὰ μέλλον ἀδύνατα εἰσὶν αὐτοῖς δυνατά. 7) Τὸ γένος τούτο τῶν ψυχικῶν νοσημάτων ἵνα θεραπευθῇ δεῖται θαυματουργοῦ πίστεως, εἰςγερομένης καὶ ἐνισχυομένης διὰ τῆς προσευχῆς καὶ τῆς νηστείας.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Πατὴρ ἀγαθός ὁ πατὴρ τοῦ σημερινοῦ σεληνιαζομένου δὲν ἀρκεῖται εἰς μόνον τὴν ἐπιστροφήν καὶ τὸ παράδειγμα τὸ ὅποσον ἔδωκεν εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, ἵνα μορφώσῃ αὐτόν, ἀλλ' ἐξακολουθεῖ ἐπαγρυπνῶν καὶ μεριμνῶν περὶ αὐτοῦ, καὶ πα-

ρακολουθών μετά πολλής δόξης, αλλά και παρνοίας τας διαφύρου φάσεις της αθηνείας του υιού αυτού, και διδάσκων ήμεις πόσον η επαγγρηνιστική αυτη, και η λήψις των κατελθόντων μέσων προς περαιτέρω των κακών, είναι μαρτυρούσα τα τέκνα ήμιν, επ βαλλονται εις εκείνους, ολίγους έχουσι το μέγιστον δῶρον ν' αποκλωνται γονεῖς.

Ναι! το καθήκον του γονεὸς δὲν περιορίζεται εις τὰ δοικτῆς μορφώσεως του τέκνου διὰ διδασκαλίας και παραδείγματος. Ο Θεὸς ἐπιβάλλει και ἄλλα καθήκοντα εις τὸν γονεα ἐκτὸς τούτων πρὸς τελείαν μόρφωσιν του τέκνου αὐτοῦ. Ο Θεὸς ἐπιβάλλει πρὸς τούτοις ἀρ' ἐνός μὲν τὴν επαγγρηνιστικήν, ἥτις προφυλάσσει τὸ τέκνον ἀπὸ τῶν ἀνέμων τῆς ἐπιπολαιότητος και ἀπειρίας, και τὸν σωφρονισμὸν, ὅστις διὰ σωτηρίας αὐστηρότητος περιστέλλει τὰς ισχυρογυμνασῶνας τῆς βελήσεως και τοὺς πρώτους νυγμούς τῆς ἀνεξαρτησίας, ολίγους βραδύτερον ἀποδίδουσιν ἐλαττώματα. Δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τούτων νὰ συστήσωμεν εις τοὺς γονεῖς τὰς ἀλγεινὰς ἐκείνας αὐστηρότητας ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν τέκνων αὐτῶν. Τούαντίον εις τοὺς γονεῖς, τοὺς υπερβολικοὺς ἐν τῷ σωφρονισμῷ, και τοὺς ἀκάμπτους και σκληροὺς διὰ τὰ ἐλαφρότατα τῶν πταισμάτων τῶν τέκνων αὐτῶν, λέγομεν μεγάλη τῇ φωνῇ μετὰ τοῦ Ἀποστόλου «Οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν» (Ἐφεσίους 6.4) οἱ πατέρες μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ὡς ἀθυμῶσι (Κολοσσ. 3.21). Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ συνέχει τοὺς ὑψωμένους βραχίονας ὑμῶν, τοὺς ἐτοιμοὺς νὰ πατάσσωσι ἐκείτους τὰ τέκνα ὑμῶν ἐν στιγμῇ παραφοράς, και μὴ συγκρατομένη νευροπαθείας. Ἀλλ' ἐν τῷ ἀρ' ἐνός παρακαλοῦσι ἀπαγορεύουσιν τὴν σκληρότητα και υπερβολικὴν αὐστηρότητα ἐν τῷ σωφρονισμῷ, ἀρ' ἐτέρου, εις τοὺς γονεῖς, ολίγους κλείουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς πάντα, ολίγους δικαιολογοῦσι τὰ πάντα, ολίγους φκονοῦσι εὐχαριστήμενοι πάντοτε ἐκ τῆς διαγωγῆς τῶν ἀδικοπαίδων τῶν τέκνων αὐτῶν, εις τοὺς γονεῖς, ολίγους θυμαζοῦσιν ἐνίοτε ὡς ἐνδείξεις εὐφυΐας, τοὺς λόγους, τὰς χειρονομίας, τὰς πικρὰς τὰς ἀνιδεῖς, ἐξ ὧν αὐτοὶ πύσσωσιν ὑβρίζοντες, ἐπικληθῶναι ἡ Ἐκκλησία τοὺς λόγους ἐκείνους τοῦ σοφοῦ. «Μὴ ἀπότην νήπιον πικρῶσειν. Σὺ μὲν γὰρ πατάσεις αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ἐκ θανάτου γύρῃ». Ο γονεὺς ὅστις τόσον ἀπιστρεφεται νὰ λυπηθῇ τὸ ἀνυπότακτον τέκνον αὐτοῦ, ὅστις δὲν ἀνέχεται νὰ ὀβηρῶντα τὰ δάκρυα τῆς μετάνοίας, τῆς ὑπερηφανείας ταπεινωμένης, και τῆς ἰδιοτροπίας ἐπανορθωμένης τῶν τέκνων αὐτοῦ, ἐπιφυλάσσει εις αὐτὰ πολλὰ μικρότερα δάκρυα εις τὸν βίον αὐτῶν. Τούαντίον ὁ γονεὺς, ὅστις τὴν ἀγάπην αὐτοῦ πρὸς τὸ τέκνον ἐκδήλοι διὰ τῆς μερίμνης ὑπὲρ τοῦ σωφρονισμοῦ τοῦ τέκνου τούτου ἐν καιρῷ, συντελεῖ εἰς τὸ νὰ θεμελιώσῃ τὴν χαρὰν και τὴν τιμὴν και γῆρας ἀγαθὸν ἐν τῇ ζωῇ τοῦ τέκνου αὐτοῦ. Ἀς ἔχωσι δὲ οἱ γονεῖς ὑποψιν ὅτι ὑπὸ τὴν ῥάβδον δὲν νὰ ἐννοηθῇ ἐνταῦθα ὁ ἐν γένει σωφρονισμὸς, ἥτοι τὰ δάκρυα εὐρυά μισα, τὰ ὅποια ἄληθις στοργὴ ὑποδεικνύει εις τοὺς γονεῖς ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔχουσιν ἐννοήσῃ τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῇ ἀνατροφῇ τῶν τέκνων ἡ ἐπιβλεψὶς και ὁ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι σωφρονισμὸς, και οἱ ὅποιοι δι' ἐγκρατείας ἐπιβαλλομένης εις τὴν λιμνηρίαν, διὰ σωπῆς καταλλήλως ἐνδείκνυνται, δι' ἡθους αὐστηροῦ, διὰ προσβολῶν ἐπικρίρων, ἀπεργάζονται και κατορθοῦσι τὴν διόρθωσιν και θεραπείαν τοῦ κακοῦ.

Ἡ παρατηρούμενη σήμερον ἐν τῇ γενεῇ ἡμῶν κατάπτωσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθηματικῆς και χαλάρωσις, τῶν κατηκόντων τῶν ποικίλων τοῦ πολίτου και τοῦ χριστιανοῦ ἡ περιφρόνησις, τῶν μεγάλων ἰδεωδῶν ἡ ἐλλείψις, τὸ εὐέλκπττον και εὐακρότητον, ἡ παραπλάνησις τῶν φρονημάτων, τῶν χαρακτῆρων ἡ διαφθορὰ και τόσα και τόσα κακὰ ἔτινα

ἀντικείμενα τὰς ἀρετὰς τῶν πατέρων ἡμῶν, τῶν μεγάλων τὴν καρδίαν και τὴν ψυχὴν, πάντα ταῦτα εἶναι ἀπορροια κακῆς ἀνατροφῆς, ἀνατροφῆς τὴν ὅπου εἰσήγαγε παρ' ἡμῶν ἡ ἐπέλασις ξένου πολιτισμοῦ. Τῶν κακῶν ξένων ἐθῶν ἡ ἀπομίμησις, και ἡ προσκόλλησις πρὸς ἡτὴν, τὰ ὅποια ἀνέτρεψαν ἐν ἡμῖν πᾶσαν περὶ τῶν ἰδικατέων ἡμῶν κατηκόντων ἀντίληψιν.

Ποῦ ἡ πίστις; ποῦ ἡ ἐλπίς; ποῦ ἡ ἀγάπη; ἐν ταῖς καρδίαις τῶν τέκνων ὑμῶν; χαρακτῆρες δειλοὶ, ὀκνηροὶ, ἐκφυλοὶ, ἀποκάμνοντες πρὸ τῶν ἐλαχίστων προσκομμάτων, ψευδόμενοι πρὸ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως, ἰδοὺ οἱ νῦν ἄνθρωποι, οἱ παρασκευάζοντες πάντοτε ἐν παντὶ τοῦ ἔθους τὴν κατάπτωσιν, και τῆς θρησκευτικῆς τὴν ἐξάρτησιν, και ἐν τῇ σημερινῇ τῆς τύχης καταφορῇ τὴν ἰδίαν ἐξόντωσιν. Ἀλλὰ γενεὰ χριστιανικῶς διαπαιδαγμένη, προσβάλλεται ὑπὸ τρικυμιῶν, ἀλλ' ἔχει πάντοτε καταφύγιον πρόχειρον πρὸς ἐνθάδουσιν και περηγορίαν, τὴν προσφιλεῖ ἀνάμνησιν τῶν ἀκαθαρσάντων αὐτοῦ γονεῶν και τῶν διδασκάλων, ἔτινα ἔχουσιν ἐναποθέσει εις τὰ βῆθη τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

Καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ μὴ δοκιμάσας και μὴ αἰσθανθεὶς τὴν ἐπίδρασιν τὴν ὁποίαν ἡ ἀνατροφή ἐν γένει, ἥτις ἔχει γαλουχήσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐξασκεῖ ἐπὶ τῆς πορείας τῆς ὁδοῦ ζωῆς ἡμῶν. Καὶ ὁ χρηστὸς και ἐνάρετος πολίτης, και ὁ κακοῦργος ὁ ἐπὶ τοῦ ἱερῶματος ἀποθνήσκων ἀμφοτέρω ἔχουσι ζωηρὰν ἀνάμνησιν τῶν αἰτίων τῆς κατεστάσεως αὐτῶν. Καὶ ἐνθυμεῖται ἐκεῖνος μὲν ὅτι δι' αὐτὴν ἡτὴτος τὸν γονεὺν περιεσφύρη εις τὴν ἀρετὴν, και ἐνθυμεῖται ὁ ἄλλος ὅτι αἱ παρεβλέψεις τῶν γονεῶν ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν φθιερὸν βωμὸν τῆς τιμωρῆς δικαιοσύνης. Καὶ εὐλογεῖ ἐκεῖνος τοὺς μετὰ σθένους και καλῶς ἐννοουμένης ἀγάπης ἀνθρώπους αὐτῶν γονεῖς, και καταρτίζεται οὗτος τοὺς ἐξ ἀδυναμίας χαρακτῆρας μὴ περικοψέντας εὐθὺς ἐν ἀρχῇ τὸς προελαομένους ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ ῥίξας τοῦ κακοῦ γονεῖς αὐτοῦ.

Τούτο ἀνάγκη νὰ ἔχωσι πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν οἱ γονεῖς και νὰ προσκλῶσι νὰ συγκρατοῦν, μετ' αὐστηρότητος ἔτινα, τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀρετῆς και τοῦ κατῆκόντος. Μικρὰ περικοπή, μικρὰ αὐθάδεια, μικρὰ περὸ τῆς συνήθειας τῆς οἰογενείας ἐκδήλωσης βιοληγίας τοῦ τέκνου, δέον νὰ ἐπισπῶνται τὴν προσοχὴν και τὴν ἄγρυπνον φροντίδα τῶν γονεῶν. Διότι τὰ μικρὰ ταῦτα εἶναι σπέρματα δυστυχῶς μεγάλων κακιῶν, αἱ ὁποῖαι αὐξανόμεναι ἐκδηλοῦνται σὺν τῇ ἀναπτύξει και προδότης τῆς ἡλικίας τοῦ παιδός. — Ἀς προκαλῶσι τὰ δάκρυα τοῦ παιδὸς μέλλον, διότι τὰ δάκρυα ταῦτα θὰ εἶναι σωστικά, παρὰ νὰ προκαλῶσι κατόπιν τὰ τέκνα τὰ δάκρυα τῶν γονεῶν, τὰ ὅποια θὰ εἶναι δάκρυα ἀκαίρου μετάνοίας, και ἀληθινῆς ἀπογνώσεως και ἀπεπιστίας. Ἡ ἐλαχίστη παραβλεψὶς εἶναι δημιουργὸς σὺν τῷ χρόνῳ τῆς μεγίστης κακίας. Γονεῖς, εἰς οὗ ὁ Θεὸς ἐχάρτε τὴν μεγίστην εὐτυχίαν, τὸ τέκνον, ἐπαγρυπνεῖτε διαρκῶς ἐπὶ τῆς μορφώσεως τοῦ σώματος, ἀλλὰ πρὸ πάντων τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Ἐνθρονίστατε ἐν αὐτῇ διὰ λόγων, διὰ παραδείγματος, δι' ἐπαγρυπνήσεως και ἐγκαίρου σωφρονισμοῦ τὸν Χριστόν, βέβαιον ὅτι συντελεῖτε οὕτω εἰς τὴν πραγματικὴν και διαρκὴ εὐτυχίαν τῶν ὑμετέρων τέκνων και ὑμῶν.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΚΟΛΙΑΣ

Τοῦ Κόλια ἡ μάρα κάθεται σὲ μὴ ψηλὴ ραχοῖ λα,
Καὶ μετ' τ' νήλιο μάλαρε, μετ' τὸ λαμπρὸ φεγγαρι
ν' Ἡλὺς μου και τριπλήλι μου και κομπογυριστή μου,
Μεῖδες τὸν Κόλια πούπετα, τὸν Κόλια Βυτιῶνη;
ν' Τὸν Κόλια τὸν ἐπιάσανε και πᾶν νὰ τὸν κρεμάσουν.

Χίλιοι Τούρκοι τὸν πᾶν ἐμπρός και χίλιοι ἀπὸ πίσω
Καὶ δύο χιλιάδες σὲ πλευρὸ καὶ ὁ Κόλιας μετ' τὴ μέση.
Ἦταρ χλωμὸς και αἰγρινὸς σὰ μῆλο μαλαμένο
Στ' Ἀλὴ πασᾶ τὸν πῆγαν, στ' Ἀλὴ πασᾶ τὸν πᾶρε.
Κι' ἀπὸ μακριὰ τὸν χαιρετᾷ καὶ ἀπὸ κοντὰ τοῦ λέγει:
«Γεῖά σου χαρὰ σ' Ἀλὴ πασᾶ καὶ καλῶς τοι τὸ Κόλια.»
Καὶ τοῦ τσαούση μίλησε και τοῦ τσαούση λέγει.
«Ἦστε τοῦ Κόλια νὰ κατῇ και ἀνάγες του τὴ βέργα.
Καὶ φέρτε του τὸν ταμπουρά νὰ πῇ ἑνα τραγοῦδι,
Πόσους Τούρκους ἐσκότωσε, πόσους μπουλουμπασίδες
Κι' ὁ Κόλιας ἀποκρίθηκε, τ' Ἀλὴ πασᾶ τοῦ λέγει:
«Χίλιοι Τούρκοι ἐσκότωσα καὶ ὅχτῳ μπουλουμπασίδες
ν' Ἀλὴ πασᾶ ἐγλύτωσεσ ἀπ' τὰ δικά μου χέρια;»
Καὶ τὸ σταθεῖ του ἄρταξε, τοῦ κέρη τὸ κεφάλι.»

ΑΓΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩΝ

Δ.

Ὅσο μάλλον τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας ἀναπτύσσονται και οἱ ἄλλογενεῖς ὁλονέν περισσότεροι θὰ ἐπισκέπτονται τὴν Ἑλλάδα καθὼς και ἡμεῖς συχνότερα θὰ μετακινώμεθα εἰς τὴν Ἑσπερίαν, τοσούτῳ περισσότερον ἐπιβάλλεται εἰς ἡμᾶς νὰ μεταρρυθμίσωμεν τὴν συμπεριφορὰν μας πρὸς αὐτοὺς και πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἰδίους και μὴ διαφέρωμεν τῶν πολιτισμένων λαῶν τῆς Δύσεως. Λίαν ὀδυνηρὰν αἰσθητὴν ἐπρόξενει εἰς ἐμὲ ἄλλοτε, ὅτε διατρίβων ἐν Γερμανίᾳ παρετήρουν ἐνίοτε, ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ ἀπέδλεπον τὸ κατ' ἀρχὰς πρὸς ἡμᾶς ὅπως περιποιῶμεθα θὰ ἀπεδλέπωμεν πρὸς τοὺς Ἀθησσηνοὺς. Δὲν ἤλεον ἐπὶ πολὺ νὰ πιστεύωμεν ὅτι και περ' ἡμῖν ὑπάρχει τέχνη και ἐπιστήμη τις, ἔτινα καθήκοντος και σεβασμὸς πρὸς τοὺς νόμους και τὴν κοινωνίαν, φιλοτιμία και φιλοπατρία κλπ. κλπ., ἐν εὐ λόγῳ πολιτισμὸς τις προσοχῆς ἔξω. Ἐγίνετο ἄρα ἀνάγκη, ἵνα πάτη δύναμι ἀγωνισθῶμεν ν' ἀποδείξωμεν πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡπικτῶντο.

Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ὀρεῖσθαι τῶρα νὰ ἀναλάβωμε ὅλοι και φέρωμεν εἰς πέρας, και πείσωμεν πάντας ὅτι εἰμεθα ὄντως λαὸς μορφωμένος ὅπως και αὐτοί. Εἰς τοῦτο δὲ ὀρεῖται νὰ ὀδηγήτῃ ἡμᾶς και τὸ ὕλικόν συμπερὸν ἡμῶν καθὼς και ἡ ἐθνικὴ μας φιλοτιμία. Διότι οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν ἐπρόντισαν νὰ κατεστήτωσαν ἐνδοξον και ὀνομαστήν τὴν γῆν ταύτην, οἱ δὲ αἰμνηστοὶ πατέρες ἡμῶν ἡγωνίσθησαν ὑπερανθρώπως νὰ ἐλευθερώσωσι και περὶ τὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν μέρος τῆς πατρίδος οὐχὶ μικρᾶς. Ἡ φύσις ἐπρόκειτο αὐτὴν διὰ θαλασσῶν, κόλπων, λιμένων, νήσων, δασῶν, ὀρέων κλπ. κλπ. οὕτω ποικιλοτρόπως και πλουσίως ὅσον ἴσως οὐδεὶς ἐλλήνων ἄλλων χωρῶν. Ἐντεῦθεν τὸ εὐρὸς κλίμα και ἡ ἐκ τοῦ παρελθόντος δόξα ἡ δύναμις νὰ μεταστήσωσιν αὐτὴν προσκύνημα παντός πολιτισμένου ἀνθρώπου και ἀναγκαστικὸν ἐνδιαιτήμα παντός εὐπύρου. Καὶ ὅμως ἐνῷ ἡ Ἑλβετία ἡ στερομένη καθ' ὁλοκληρίαν ἐνδοξου παρελθόντος, εἰσπράττει δεκάδας εκατομμυρίων ὀρχυμῶν ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὴν ξένων, ἡ Ἑλλάς οὐδ' εκατομμυρίων, φρονῶ, ὠρεῖται εἰς αὐτῶν.

Ὅμοιως κερδίζει και ἡ Αἴγυπτος τεράστια ποσὰ ἐκ τῶν ξένων, ἐν και ἡ φύσις αὐτῆς δὲν παρέχει τὴν θυμαρὴν ποικίλιν τῆς Ἑλληνικῆς φύσεως και τὸ ἐξαιρετικὸν ἡμῶν κλίμα. Ἀλλ' ὅχι μόνον οἱ ξένοι, ἀλλὰ και ἡμεῖς αὐτοὶ δυσκολευόμεθα νὰ περιελάβωμε τὴν πατρίδα ἡμῶν και γνωρίσωμεν τὰ φυσικὰ καλλονὰς αὐτῆς, τοὺς ἀνθρώπους, τὸν βίον, τὰ ἥθη και ἔθιμα, τὰς ἀνάγκας, τὴν κατάστασιν αὐτῶν ἀκριβῶς δι' οὗς λόγους και οἱ ξένοι φεύγουσιν αὐτὴν, προτιμοῦν δὲ τὴν Ἑλβετίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Αἴγυπτον και ἄλλας χώρας ὑποδεεστέρας τῆς Ἑλλάδος.

Συνήθως βλέπομεν τὰ ἐλαττώματα ἡμῶν ταῦτα και τὰ ἐκ τούτων ὕλικὰς και ἡθικὰς ζημίας, ἀλλ' ὡς ἐξυπνοὶ ἄνθρωποι φροντίζομεν νὰ εὐρωμεν ἄλλον τινὰ εἰς τὸν ὅποιον ν' ἀναθέσωμεν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ταύτας. Ὡς τοιοῦτον δὲ ἀποδιοπομπαῖον τράγον εὐρίσκομεν ὅλοι πρόχειρον τὴν Κυβέρνησιν. Ἄν ἡ Κυβέρνησις, διατενόμεθα, ἦτο ἄλλη, ἂν ἐπρόντιζε τοῦτο ἡ ἐκεῖνο... τότε... Δὲν ἔχω σκοπὸν νὰ συνηγορῶ ὑπὲρ τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων, τὸ ἔργον τοῦτο θὰ ἀναλάβουν και θὰ ἐκτελέσουν ἄλλοι. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὅποιον ἐπιθυμῶ νὰ εἰπω και μάλιστα ἐξῆρω ὅσον δύναμιν, εἶναι ὅτι πρῶτον μὲν τὰς Κυβερνήσεις τὰς κάμνομεν μόνον μας διὰ τῆς ψήφου μας, ὅτι και αὐταί εἶναι ὁποῦν ἐκ τῶν ὁσῶν και σὰρξ ἐκ τῆς σαρκὸς μας και δι' αἱ ἄεταί και αἱ κακαὶ αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ εἶναι διάφοροι ἀπὸ τῶν ἀρετῶν και κακιῶν ἡμῶν. Ἄν λοιπὸν ἡμεῖς ἕκαστος προσπαθῶμεν νὰ βελτιώσωμεν τὸν ἐκυτόν μας και ἀποβάλωμεν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, τότε βεβαίως και αἱ Κυβερνήσεις, θὰ ἡναγκάζοντο νὰ ἀκολουθήσωσι και νὰ βελτιωθῶν ἐπίσης. Ἐπειτα δευτέρον ἐρωτῶ τί πταίει ἡ Κυβέρνησις, ὅταν ὁ ξενόδοχος εἶναι αἰσχροκερδής, ὅταν ὁ οἰνοπώλης, ὁ ἀρτοποιός, ὁ γαλακτοπώλης, ὅταν ὁ — πώλης και — ποῖος ἐν γένει, εἶναι ἄνθρωποι ἄπληστοι και ἀσυνείδητοι; τί πταίει ἡ Κυβέρνησις ὅταν ὁ ὑπερέτης μου, ἡ ὑπερέτης σου, ὁ καρραγωγός, ὁ ἀχθοφόρος, ἐν γένει πᾶς ὁ παρέχων τὴν τέχνην ἡ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἀντὶ μισθοῦ, ὅταν πάντες οὗτοι δὲν ἐννοοῦν νὰ ἐκτελέσουν πιστῶς και ἀκριβῶς τὸ χρέος τῶν, ὅπως ἐσυφώνησαν και ὅπως πληρώνονται, ἀλλὰ πᾶσι μὴν ἡ ζήτησιν νὰ φεύγουν τὸ καθήκον τῶν και παραμελοῦν αἱ; Ὅπως ἕκαστος βλέπει, τὸ κακὸν δὲν εἶναι μόνον εἰς τοὺς ὀλίγους, εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἀλλ' εἰς τὰ ἄτομα, εἰς ἡμᾶς τοὺς πολλοὺς. Λοιπὸν ἂν ἔχωμεν ἀληθὴ ἐθνικὴν φιλοτιμίαν, ἂν θέλωμεν νὰ ἴδωμεν τὴν πατρίδα μας μεγάλην και τιμωμένην ὑπὸ παντός τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ἂν θέλωμεν νὰ μὴ μᾶς θεωροῦν οἱ τῆς Δύσεως λαοὶ ὡς Ἀνατολίτας, θὰ ἀναλάβῃ ἕκαστος ἡμῶν τὸ βάρὺ ἔργον νὰ διορθῶσιν πρῶτα πρῶτα αὐτόν, και ἔπειτα θὰ ἔλθῃ βοηθὸς και ἐπίκουρος και εἰς τοὺς ἄλλους. Ἀς συλλογίζεσθαι πάντοτε ὅτι πᾶν ὅ,τι πράττει καλῶς ἡ κακῶν, τὸ πράττει ἐνώπιον τῶν ἀρχαίων προγόνων του και ἐνώπιον τοῦ πολιτισμένου κόσμου και ὅτι κατ' ἀνάγκην ἔπαινον ἡ ψῆφον θὰ τὴν περὶ πάντων τούτων.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἐξοχότητα

Ἡ φιλαρμία εἶναι πάθος γενναῖον. Ὅχι ἡ ἔργον και ἡ ἀρετή, ἡ φιλαρμία, ἡν εἶδομεν πολλὰκις, και ὅς μὴ ὠφελεῖ, βλέπομεν ἐπὶ ἀναισθητοῦ τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ ἡ φιλαρμία ἦτις, ἡ σφίει τὴν Πατρίδα, ἡ τοιαύτη ἀρετή αὐτὴν ἀνοικτεῖ.

Κ. Παπαρηγόπουλος

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Δωρεὰ ὑπὲρ τῶν Πατρίων

Τὸ ἱεροδιδασκαλεῖον τῆς Ἀγίας Τριάδος ἐν Κρήτῃ ἀπέστειλε τῇ Ἑταιρίᾳ, ὑπὲρ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Πατρίων» δωρεὰν ἐκ φρ. γ. 22.
Ὁ Ἀδελφὸς Τήνου φρ. 30.
Ὁ κ. Νικόλ. Ὁδὸν προσήνεκεν ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ φρ. 50.
Ὁ κ. Ν. Τριανταφυλλῆκος ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ φρ. 25.
Ὁ κ. Γ. Βούρος ἀνθυπατιστὴς τῆς Κρητικῆς Κυροφυλακῆς ἀπέστειλεν ἐκ Καστελλίου Πεδιάδος φρ. γρ. 5.
Ἡ κυρία Σοφία Δ. Ἀργυροπούλου φρ. 10.
Ὁ κ. Β. Ἀντιστοῦ ἐκ Ζακύνθου φρ. 15.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Σ. Β. Κ. Ἀττ. ν. Ν. Χρ. (...) Ἀττ. Α. Σοφ. ζ. Β. Στ. Γ. π. ζ. η. ν. Ἐστ. ι. η. ν. Μ. Β. Β. ρ. λ. ν. ν. ν. Σωσώμεναι πολλὰς

ἀλλήλογραφίας, ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς βυζυγγιστοῦ Ἀρ. Π. Κ ἁ-
ρ-δ-ε-ρ. Θὰ ἐκτελεσθῇ ἀπὸ τοῦ προεχοῦς Ν. Π. Χ α ν ῖ α Ἀποστέλ-
λομεν ζητηθεῖσαν διατίτησιν ἀγγελιδῶν. Αἱ τιμαὶ βιβλίσως δὲν εἶναι
εἰς τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ οὕτε τὸ μέγεθος τοῦ διατιθεμένου πρὸς
τοῦτο χώρου, οὔτε ἐπίσης ἡ κυκλοφορία. Σημειωθῆτω ὅτι ἐν Κρήτῃ
κυκλοφοροῦσι περὶ τὰ 2000 φύλλα. Κ. Μ. Κ ἁ ν α ς Ἑλλάτῃ ἡ
δυστυχὴς ἁμα τῇ λήψει τῆς ἐπιστολῆς.

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἐκ τοῦ Β. Διατάγματος τοῦ δημοσιευθέντος ἐν τῇ
Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως:

Προὶ ἐκδόσεως καὶ πωλήσεως τοῦ Λαχείου

Κτ' ἔτος ἐκδίδονται ἐν ἑκατομύριον γραμματίων τοῦ Λαχσίου, ὧν ἕκαστον τιμᾶται ἀπὸ δραχμῶν τῶν.

Κατ' ἔτος ἐνεργούνται τέσσαρες κληρώσεις, ἡ πρώτη κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, ἡ δευτέρα κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἡ τρίτη κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου, καὶ ἡ τετάρτη κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.

Τὰ γραμμάτια τοῦ λαχείου ἐκτυπῶνται ἰδιαιτέρως δι' ἑκατὸν ἔτος, ἀποτελοῦνται ἐκ στελέχους καὶ δεατίου καὶ πωλοῦνται ἀποκοπόμενα ἐκ τοῦ στελέχους.

Τὰ γραμματικά φέρουσιν ἐπὶ μὲν τοῦ στελέχους αὐτῶν τὸ ἔτος, καθ' ὃ ἰσχύουσι· καὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦ γραμματίου, ἐπὶ δὲ τοῦ δελτίου καὶ ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους αὐτοῦ φέρουσιν ἐλλληνηστί καὶ γαλλίστι διὰ κεφαλαιῶν γραμμάτων τὸν τίτλον «*Δαχτεὼν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους Σκόλου τῆς Ἑλλάδος, συστατὴν διὰ τοῦ Νόμου ΓΚ*» (ὑπ' ἀριθ. 30/4) τῆς 10 Ἰουνίου 1904· καὶ προστέσι, εἰς μίαν ᾗ εἰς πλείονας θέσεις, τὰς τέσσαρας ἑκάστου ἔτους κληρώσεις, δ' ἃ ἰσχύουσι, τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν τιμὴν ἑκάστου γραμματίου. Ἐκτὸς τούτων, φέρουσι τὴν χρονολογίαν τῆς ἐκδόσεώς των καὶ τὰς διὰ σφραγιστῆρος ἢ λιθογραφικῶς ἐπιτεθειμένους ὑπογραφὰς τοῦ ὑπουργοῦ

τῶν Οἰκονομικῶν, τοῦ δευτέρου τοῦ γραφείου τοῦ Λαχείου καὶ τοῦ Ταξιῶ αὐτοῦ. Εἰς τὸ μέσον τοῦ γραμματίου φέρεται ἑλληρικὴ ἢ εἰκὼν, τῆς ἐπιβάλλεται ἡ μεταβολὴ καθ' ἑκάστην ἰδιαιτέραν ἔκδοσιν γραμματίων ἐκαστοῦ ἔτους. Ἐπὶ τοῦ ὀπισθοῦ μέρους τῶν γραμματίων φέρεται περί-ηφισ τῶν ὥρων καὶ τῶν ὁμοίων τοῦ Λαχείου ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ συνταγμένη.

Τὰ γραμμάτια πρὸ τῆς εἰς τὸν Ταυῖον παρδόσεως αὐτῶν, ἐξε-
λέγονται καὶ ἐπαληθεύονται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Σφραγιστήριον, ἐπι-
τιθεμένη ἐφ' ἐκάστου αὐτῶν ἡ ἀρρωμάτου σφαιρίδος τοῦ χαρ-
τοῦ, μετὰ τῶν προσώπων καὶ λέξεων «Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος».

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κληρουμένων λαχῶν καὶ τὰ ποσὰ τῶν παρεχο-
μένων ἀμοιβῶν, ὁρίζονται, δι' ἐκστὴν τῶν τεσσάρων κληρώσεων
ἐκάστου ἔτους, ὡς ἑξῆς:

Κληρούμενοι λαχνοί.—Ποῶν ἀμοιβῶν

1ος	δραχμή	100,000	100 000
2ος	»	25 000	25 000
3ος	»	10,000	10 000
3	επόμενοι πρὸς δραχ.	5,000	15 000
5	» » »	1,000	5 000
411	» » »	100	41,000
578	» » »	50	28,900
1000			225,000

Αἱ ἀμοιβαὶ αὐτὰι πληρώνονται ἀμέσως μετὰ τὴν κληρώσειν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζίτης τῆς Ἑλλάδος συλλεγόμεναι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀποφαινομένου τοῦ ὁμοῦ ΓΚΔ' τοῦ 1904, πρὸς τὸν κατοχὸν τῶν κληρωθέντων γραμματίων, ἐὰν ταῦτα ἔχωσι πωληθῇ πρὸ τῆς κληρώσεως.

ἔτους· γενησομένης κληρώσεως. Γραμματίον δὲως πωλῆθῃν μεθ' ἑκάστην τῶν κληρώσεων, ἰσχύει· μόνον διὰ τὰς ἐπομένας τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Οι ἀριθμοὶ τῶν κατὰ τινὰ τῶν κληρώσεων κληρωθέντων γραμ-
ματίων δὲν τίθενται εἰς τὴν κληρωτίδα κατὰ τὰς ἐπομένους κληρώ-
σεις τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Προσεχῶς ἐκδίδονται

IOANNES M. LAMBERTI

ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τόμος ἐξ εἰκοσι τυπογραφικῶν φύλλων, τιμώμενος ἐν Ἑλλάδι δρ. 5. Ἐν τῇ ἀλμοδακτῇ φρ. χρ. 5.

Πρὸς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ λάβωσιν ὁμοῦ καὶ τὴν συλλογὴν Κρητικῶν διηγημάτων τοῦ αὐτοῦ Οἱ ΚΡΗΤΕΣ ΜΟΥ
ἐκδόσις Β'.) ἥς ἡ τιμὴ ἡ αὐτὴ, ἀποστέλλονται ἀμρότερα ἀντὶ δρ. (ἀλλοῦ. φρ. γρ.) 7,50.

Αἱ αἰτήσεις ἀποστέλλονται μετὰ τοῦ ἀντιτίμου πρὸς τὸν κ. Ι. Μ. ΔΑΜΒΕΡΓΗΝ Γραφεῖον «Ἰατρῶν» εἰς ΑΘΗΝΑΣ

Eurytemnia et *Leucosterna* ποικιλιῶν ἀσκήτων ἐν μεγάλῳ

Ἐρδészator Ἀχαδη. ἔτος 15 Σεπτ. 1904—15 Ἰουνίου 1905

Ἀνωτέρα Ἑμπορικὴ Σχολή	Μηχανογραφικὴ Σχολή
Βιομηχανικὴ	Ναυτικὴ Ἑμπορικὴ
Γεωργικὴ	Προπαιδευτικὴ
Μεταλλουργικὴ	Διευθυντικὴ

ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως

АКАДМИА

Ἐν Ἀθήναις (πλατεία Κάνιγγος)

ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΕΤΗΣΙΑ

Προπαιδ δρ.325, 'Ανατ. 'Εμπορ. δρ.385, Λοιπῶν σχολῶν δρ.485

Ἡσπερινῆς ὥρ. 26. Τροφικῆς ὥρ. 1200, Συνδρ. Διέλευσιν ὥρ. 2

Ὁ Ὁδηγὸς τῆς Ἀκαδημίας ἀτέλλεται δωρεάν παντὶ τῷ αἰτοῦντι

Τὰ παθήματα ἄρχονται τῇ 15 7] βριον, αἱ ἐγγράφαι ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΑΓΛΩΣΙΝΩΝ

ΘΦΕΛΙΜΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

ISTOPIA THE METAENE

ὑπὸ τοῦ γεωπόνου κ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΥ

Περὶ τῆς συνοπτικῆς ἱστορίας τῆς μετὰ τὴν ἀπο τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς σήμερον καὶ ἀφ᾽ ἑαυτῶν τῶν περιπετειῶν τῆς μεταρρυθμιστικῆς διαδικασίας συλλεγόμενης πρὸς τὴν τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τῶν ἀσφαλιστῶν ἐθνῶν.

Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε συμπληρωτικὸν τοῦ προειρηθέντος βιβλίου περὶ τοῦ Μεταφυσικώ-
ληκ, γραφέντος ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως.

Πωλείται εις - ὁ Κατάστημα τοῦ
γού καὶ εἰς τὰ Βιβλιοπωλεῖα, λεπτὰ 40.

[Προσεγγώς ἐκάθοντο ὁ Αὐτοκράτωρ Ἡρά-
κλειος· ὑπὸ Π. Καροῖδου καὶ ἡ Ἱστορία
τῆς Ἐκκλησίας· ὑπὸ Δ. Σ. Μπαλάνου.]